

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyiltér garmond soronként 60 fillér.

A nagy munka előtt.

Alig egy pár hét választ el bennünket az aratástól. Közéleg az az idő, midőn megismeri a gazda egész évi fáradságának gyümölcsét, milyenségét és mennyiségét. Meg fogja tudni, hogy mennyi értéke volt munkásságának és mi lesz az, amiből egy hosszú éven át fenn kell tartania magát és családját.

Sajnos, nem a legszebb remény kecséget bennünket. Röviddel előbb még általános jó termésre volt kilátás, ám sok volt az elemi csapás s ez sok kárt tett gabonánkban.

De a természettel nem dacolhatunk. A természet ereje és hatalma nagy, amivel gyarló ember szembe nem szállhat, szeszélyei kiszámíthatatlanok, amik ellen védekezést nem talált ki még emberi agy.

Megadással kell fogadnunk s hálát adni azért is, ami keveset kapunk. Becsüljük meg, osszuk be takarékosan és bizzunk a jövőben.

A helyzet képe azonban koránt sincs ezzel megrajzolva. Lehet még más csapás is, melyet nem a természet mér a dolgos kezekre, hanem az ember találja ki embertársa ellen.

Rémseges sötét kép. Vállvetett munka helyett ember, ember ellen küzd. Amikor ugyanis oly nagy szükség volna kölcsönös segítségre és egyetértésre.

Az elmúlt években előfordult, hogy felhasználva az aratás nagy fontosságát, felbujtott munkások a munka kezdetekor

teljesíthetetlennek látszó követelésekkel állottak elő, nehéz helyzetbe juttatva a gazdát. Ugyanis: ha teljesíti a követeléseket, akkor nem marad neki semmi haszna, nem lesz miből megélnie. Ha nem teljesíti, hanem másként segít magán, akkor a követelőknek nem lesz munkája, nem lesz ételme, ruházódása, nem lesz semmije, csak a hangos elégtelenség, vagy a késői szomorú megbánás.

Többnyire az utóbbi eset következett be. Munka nélkül maradt a munkás, kenyér nélkül családja.

A harcnak vége mindig az, hogy egyik félnek viselni kell annak minden következményét, terheit. Viselheti a munkás, de viselhetné a gazda is. S vajjon jobban járna-e akkor a munkás, ha az áldatlan harcban a gazda bukne el; ha elvesztené kenyerét az, akitől a munkás is kenyerét várja. Ha a gazda nyomorog, a munkás dolga sem mehet jól.

A törvényhozás mindig fokozottabb jóakarattal foglalkozik a munkások érdekeivel.

A szociális alkotásokban gazdag 1898. évben törvényileg biztosították az arató munkásoknak azon nagy kedvezményt, hogy a részes aratók részére a gazda ugy sulymennyiség szerint, mint részeség alakjában tartozik az aratási munkadíjat meghatározni.

Választhatja a munkás a meghatározott sulymennyiséget, avagy a meghatározott részt. Adnia kell a gazdának azt, amit az aratója kíván.

Adja is a gazda mindenkor készséggel — ha néha nem is szívesen — a szerződésbe foglalt munkabért.

De ki van téve annak, hogy az egymás által felbujtott munkások a legutolsó pillanatban a hatóság előtt megkötött s a törvény őtalma alatt álló szerződés pontozatait semmibe se veszik, új követeléssel állanak elő, nem törődve azzal, hogy marad-e a gazdának, amiből megélhet, amiből kiadásait és szükségleteit fődözhetné.

Mit tehet a gazda ilyenkor egyebet, mint hogy a hatóságnál keres orvoslást s követeli a szerződés betartását a munkásoktól, mint ahogy ő tőle megveszik a munkások mindenkor a kialakított bármekkora munkabért.

A hatóság nem lehet részrehajló. A szerződést úgy a gazdával, mint a munkással megtartatja, mindkét félt reá szorítja. Az ilyen újabb követelést rendszerint elutasítja s ha a munkás szép szerével nem teljesíti a saját maga által előzetesen elfogadott kötelezettségeket, bizony a törvényben megszabott módokon kényszeríti reá a munkásokat.

A tárgyalások közben mulik a drága idő, romlik a gabona s a nóta vége mégis csak az kell hogy legyen, hogy a felvállalt munkát el kell végezni bármily savauyu arccal.

Az ilyen szerződés-szegésnek az a következménye, hogy a gazda más években óvakodik a megbízhatlan munkásoktól, mások után néz. Ekkor meg a mun-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-,

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. Az igazgatóság.

TARCA.

A HORGÁSZOK.

— Chabot vármegyei vén irnoknak Toursban a terített asztalon kívül főszenvedélye a horgászás volt.

Ezen a számtalan folyó és patak által öntözött vidéken bőségesen alkalmat talált Chabot szenvedélyének kielégítésére; keze ügyébe esett a Loire, meg a Cher összes mellékfolyóival. Senki sem tudta a jó helyet úgy kiválasztani, mint ő, sem úgy felkészíteni a horgot, mert hát az egyik halnak a főtt buza, a másiknak a cseresznye, a harmadiknak a sajt, a negyediknek légy a kedves csémegéje és így tovább.

— Uram, mondta nekem egyszer, vannak fajankók, akik azt állítják, hogy a horgászás unalmas multság. . . Ezek beszélnek anélkül, hogy értenének a dologhoz, én legalább a horg-

gászásnak köszönhetem az egyetlen kalandomat, mely erősen meghatott.

— Egy vasárnap, mintegy harminc évvel ezelőtt, a Cher partján horgászgattam. Kifünő helyet választottam ki a zöld bársonyos lejtőn két bokor közt; úgy ültem ott, mint valami karosszékekben, azzal a boldogító tudattal, hogy vasárnap lévén, egy egész hosszú nyári délután az enyém anélkül, hogy valami kellemetlen szomszéd zavarna kedvteléseimben.

Fájdalom azonban elszámítottam magamat. Három óra tájban egy emberpárt pillantottam meg a jegenyék közt, mely tiz lépésnyire tőlem telepedett le.

Egy középkori uri ember és egy, még fiatal, szép nőcske volt. A férfi borotvált arcával, fekete öltönyben legalább is törvényszéki embernek látszott, míg a nő szürke ruhájában, csinos kalappal a fején, szőke, izgékony, kövérkés teremtés volt.

Szönyeget hoztak magukkal, arra telepedtek;

aztán a férfi előszölte a horgászó készüléket, rendbe hozta a horgot és átadta a nőnek.

Amint láttam, hogy fognak hozzá mind a ketten, tudtam, hogy egészen kezdőkkel van dolgom.

— Jó, gondoltam magamban, ezek amatőrök és nem sokat ártnak nekem. Csak a csogásukkal el ne ijesszék a halakat.

Nem csalódtam. Semmit sem értettek a dologhoz és a fiatal asszony hasztalan ujitotta fel a csalétket a horgon, nem fogott semmit. Nekem ellenben nagy szerencsém volt, majdnem minden öt percben hal evickélt a horgomon. Egy óra sem telt bele, hat nagyobb és egy csomó apró hal volt a zöld füvel bélelt kézi kosaramban.

Az asszonyka, ki még mindig nem fogott semmit, végre bosszusan dobta el a horgászó vesszőt és kíváncsian settenkedett körülöttem. Épen amint a hátam mögé ért, egy másfélfontos potyka akadt a horgomra, melyet kirántva,

kás panaszkodik, hogy őt mellőzik. Pedig alapjában véve nincsen igaza.

Föl kell világosítani a munkásokat idejében, hogy maguknak ilyen bajokat ne okozzanak; ne hagyják magukat könnyelmű cimborák által a rosszra vezérelni. A kötelezettség-vállalás meggondolásának ideje a szerződés megkötésekor van. Aratáskor pedig az elvállalt kötelezettség teljesítésének ideje érkezett el.

Értsék ezt meg munkásaink, maradjanak józanok a gazdának úgy, mint munkásnak legfontosabb pillanatokban. Igyekezzenek a gazdákkal legjobb egyetértéssel lebonyolítani az aratási szerződéseket, hogy mint jó barátok, mint hű munkatársak találkozhassanak a következő év aratásakor.

Igy becsüljük meg legjobban édes hazánk termőföldjét, amelyet őseink részünkre annyi vérről szereztek s tartottak meg idáig.

— **Építési vállalkozó vagyoni felelőssége.** A Curia most a következő érdekes döntvényt hozta: Az a vagyoni felelősség, ami terheli az építési vállalkozót az általa elkészített épületben, az ő hibájából létező és utóbb keletkezett hibák és hiányok iránt, kiterjed ellenkező kikötés hiányában azokra a hibákra és hiányokra is, amelyek az ő általa elvállalt és keresztülvitt építési tervnek az ő, mint szakértő részéről már a vállalkozásnál felismerhető célszerűtlen volta okából keletkeztek. (Curia 9/409. szám.)

A hatalom felé.

A nemzetek sorsában manap nemcsak a kard hatalma, nemcsak a katonai rátermettségnek ereje dönt, hanem sok más olyan tényező, amely valaha alig-alig számított valamit.

Ma már nemcsak dicsőségért patazik a vér; nemcsak azért, hogy nyelvnek és műveltségnek szerezen tért az egyik nemzet a másiknál, hanem leggyakrabban és legfőképpen azért, hogy termékeivel árasztja el azt, akár nyers, akár feldolgozott alakban. Mert a kereskedelem olykor nagy morális erőtenyezőket rejt magában.

A szükségleti cikkek révén bejutnak az illető nép sajátságai, tőlük tanulunk

haladni; tőlük lessük el, miképpen dolgozhatjuk fel az anyaföld természetadta termékét arra, hogy művelődésünk egy színvonalon állhasson a többi nemzet kulturájával.

Elmult az az idő, amikor még a harcias fajjellem szerzett tiszteletet egy népek. Mostanában nem a győzelem, hanem a győzelemmel való élés teszi a népek becsülését. Ily célok felé gravitál minden olyan nemzet, amely számot tart arra, hogy műveltség tartassék.

A jövő állama az ipar állama. Most is az első iparos-állam: Anglia viszi a vezérszerepet úgy a világkereskedelemben, mint minden más hatalomban. A hatalom és kereskedelem pedig egymással az ok és az okozat összefüggésében van. Az ipar megteremtette nálunk is a kereskedelmet, mely azonban még korántsem felel meg a várakozásoknak.

A praktikus angolok kereskedelmük segítségével olyan nagy társadalmi befolyást szereztek maguknak, amivel sok más nép nem dicsekedhet akkor sem, ha kardjával szerzett érvényt a nemzetiségének. Ez a társadalmi befolyás érvényesül aztán az irodalomban és művészetben is, mely Angliában annyira fejlett, hogy az egész intelligens világ az angol fajjellem felé törekszik.

Ez a törekvés addig természetes és jogosult, amíg karakterünk a sok magunkra hagyatás ellenére is teljesen ép-ségben marad, ámde öngyilkosságot követ el a nemzet, mihelyt egészen átadja magát egy másik nemzet kulturájának.

Mi világeletünkben küzdöttünk idegen fajok hegemoniája ellen. Rajtunk volt a török rabigája és levetettük azt, tatárok vad csordái üldöztek bennünket és mi, sok vér árán bár, de szerencsésen kikerültük az uralmukat.

A múlt századokban a germán elem fenekedett reánk és mi ezer balszerencse között megállottuk helyünket.

A magyar nyelv és a magyar tradíció ismét ott van, ahová kívánczolt. De a hatalom eszközeit nem becsüljük meg kellően. A magyarság — fájdalom — a régi balítéletek hatása alól csak nehezen bontakozik ki. Benne van ez konzervatív

természetében. Nem tartja még uri dolognak az ipari és kereskedői foglalkozást és inkább viseli az uri lét kényelmes és cifra nyomorát, semmint hogy a munka nyújtotta áldások után törje magát.

E megszokott tulajdonokat kell sutba vetni, ha az európai verseny színterén kellőképpen vértelve akarunk megjelenni. Meg kell menteni a magyar fajt a modern gazdasági élet számára; rá kell mutatni arra az elkorcsosulásra, amit más fajok ipari fölénye révén nekünk kell majd megsínyleni és reá arra az áldásra, mely a derék és okos munka nyomán fakad.

Csak a munkával elért eredmények révén vehetjük biztosra, hogy nemzetünk is méltó helyet lel az európai civilizációban.

Ujdonságok.

— **Kis bérletek.** Mint fülhegygyel értesítettük, Mindszenti lakosok — szám szerint közel kétszázan — az örgrófi uradalomhoz fordultak s ott — ahol megfelelő apró bérleteket kértek maguknak. Állítólag választ is nyertek már kérvényezőik a múlt héten lenn időzött örgróf urtól, amely szerint az uradalom a kívánságuk elől nem zárkózik el s ha azonnal nem is számíthatnak bérletre, mégis óhajukat nyilván fogja tartani s a kínálózó alkalomkor a lehetőségig teljesíteni szándékozik kérelmüket. Ez intézkedés reá vall a szociálisan gondolkodó, a volt jobbágyainak sajtó sebeit alaposan ismerő főúr. Amely család a környékbeli lakosságot már eddig is annyi jóban részesíté, ezen válaszával újabb bizalmat csöpögtetett a kérők szívébe, s remélni enged, hogy rövidesen újlag többeket részesítend az annyi család életmódját biztosító bérletben.

— **A családi otthon védelme.** Az igazságügyi miniszteriumban, a képviselőház utasítása alapján, előadói tervezet készült a családi otthonról. A tervezet, amely a homestead intéz-

gonosz örömmel támadt a fűben ugráltatni, mielőtt a kosaramba tettem volna.

— Ah! kiáltott fel az asszonyka elámulva milyen pompás darab! Majd behizelgő hangon fordult hozzám: Uram, mit csinál ön, hogy ennyi halat fog, míg mi egy parányit sem tudunk horogra keríteni?

Akkor még fiatal voltam s bár a nők mindig megfélemlítettek, nem voltam érzéketlen egy szép arccal szemben. A legudvariasabban feleltem fehé:

— Istenem, asszonyom, mert hát maguk rosszul csinálják... A horgászás nehezebb művészet, mint gondolnák. De ha követni akarja a tanácsomat, megmutatom, hogy kell halat fogni... Nézze, üljön ide, előkészítem a horgát.

A fiatal nő felszólítására a férj oda hozta a horgászó vesszőt, gondosan előkészítettem a csalétket a horgon és oktattam tanítványomat a fogásokra, melyeket épen nem értett. Néhány lecke után azonban türethősen járt el. A hely jó volt és csakhamar akadt a hal a horgára, nem akkora ugyan, mint az enyém, de egy kezdő ezzel is meg lehetett elégedve. Így fogott vagy egy tucatot.

Minden fogásnál nevetett az asszonyka, mint a gyermek, tapsolt és diadalmasan fordult a férjéhez, ki komolyan mosolygott és ceremóniás udvariassággal mondott nekem köszönetet.

Közben esteledni kezdett. Hat óra tájban felkeltünk és én bucsut akartam venni, mikor a fiatal asszony a férjéhez futott s pár szót

sugott a fülébe. A férj. kissé ijedten hallgatta, majd felém fordult s a nő így szólt hozzám...

— Uram, ön sokkal szivesebb volt hozzánk, semhogy így váljunk el. Önnek köszönhetjük, hogy halat fogtunk és méltányos, hogy azt közösen fogyasszuk el. Lesz ön szíves velünk ebédelni?

A fekete ruhás maga is kért. Mindketten annyi szívélyességgel, hogy elfogadtam s a közel-fekvő Saint-Avertin községbe mentünk, hol a férj ebédet rendelt hármunk számára a vendéglőben. Jó étvágygyal ettünk mindnyáján, a folyó levegője fokozta az étvágyunkat s az ebéd is izletes és bőséges volt, úgy hogy éppen nem éreztem boldogtalannak magamat a csinos nő mellett, ki egyre nevetett s egy pillanatra sem hagyta üresen sem a tányéromat, sem a poharamat.

A férj kevésbé joviális volt, erőltetett volt a mosolygása s a jó bor sem tudta megoldani a nyelvét. Sőt bizonyos pillanatokban egyenesen feszélyezettnek látszott. Így pl. a pecsenyénél én vállalkoztam a sült csibe felszeletelésére. Ide csak vele, mondtam, értek én hozzá, hogy kell elvágni a nyakát!

Meglepett, hogy olyan kevés sikert aralt az életem. A férj fülig pirult, a nő elsápadt és halálos csend uralkodott a szobában.

Természetesen tudni szerettem volna, hogy kikkel ebédelek, de hasztalan tettem erre vonatkozólag ügyes kérdéseket, kitérő feleleteket kaptam. Csak annyit vettem ki belőlük, hogy

Orléansban laknak és Tourson csak átutazóban vannak.

Az ebéd nagyon vidám hangulatra gyújtott; elmondtam, hogy soha ilyen kedves társaságra nem találtam. A nő mosolygott rá; kezet nyújtottam a férjnek, ki csak némi habozás után szorította meg jobbomat.

Remélem, hogy még látjuk egymást, mondtam elváláskor és lesz alkalmam viszonzni az önök udvariasságát.

— Nem hiszem, felelte sajtós hangnyomattal a férj. Holnap reggel elutazunk innen. Isten önnel.

Valóban nem láttam őket többet. Három hónap múlva a hivatalban dolgoztam, mikor valaki egy nyugtáványt nyújtott be hozzám a helyiséget elzáró korlát kis ablakán láttaozás végett. Oda se nézve vettem át az ivet és vittem a főnökömhöz aláírás végett. Visszatérve bepillantottam és láttam, hogy 300 frankról szóló utalványt tartok a kezemben, melyet Bleiger hóhér kap végrehajtási költségek fejében.

Összerezentem s amire visszaadtam az irást, kíváncsian néztem ki a rácsozaton. Majd elszédültem, mikor az illetőben az én egykori horgászó társamat, a szép asszony férjét ismertem fel.

Szó nélkül távozott; nem ismert rám vagy nem akart rám ismerni. Elszörnyűködve, sápadtan állottam egy helyben.

A hóhérral ebédeltem!

ményének behozataláról szóló törvényjavaslat vázlatául szolgál, oltalmat kíván nyújtani a családnak meglevő és otthonát képező föld- és háztulajdonának megóvásával és egyúttal előmozdítani kívánja a kis földtulajdon fönmaradását. Ennek elérése végett végrehajtási mentességet biztosít a tulajdonos személyi tartozásával szemben; az otthon feletti jogügyleti rendelkezést a házastársak vagy a kiskorú gyermekek érdekeit képviselő gyámhatóságnak hozzájárulásától teszi függővé; az örökösödés esetén való átszállásnak a közönséges jogtól eltérő szabályozásával pedig az otthonnak a családban való állandó megmaradását és életképességét kívánja biztosítani.

— **A vásártér rendezése.** Szűknek bizonyult már évekkal ezelőtt a mindszei vásártér. Hála Istennek, a községünkbeli marhaállomány is megszapordott jelentékenyen, de éppen így növekedett a vidéki földhajtás is. Ugy hogy az utóbbi országos vásárokon már alig volt elhelyezhető a felhajtott jószág a régi vásártéren. Hogy most a gyönyörű, új városrészt képező munkástelepről három utca is a régi vásártérre torkollik, mihelyt ezeket kinyitjuk, a régi vásártér egészen alkalmatlannak és kicsinek bizonyulna e célra. Ezt látván a hatóság, rászoritotta a községet, hogy gondoskodjék mielőbb megfelelő vásártérről. Vásárteret venni ma a községnek pénze nincs, a képviselőtestület tehát bérelni szeretné ily célra az uradalomtól a szőlők alatti földekből a régi tisztai jószáglegelőt, amelyen elhelyezhető volna úgy a vásártér, mint a vágóhid, amelyet szintén ki kell telepíteni. Az uradalom a község kérését előbb elutasította, azonban Koncz jegyző urunk szóbeli fölvilágosítása s a körülmények beható ismertetése után most hajlandónak mutatkozik az őgróf ur a kiszemelt terület bérbeadására s a további tárgyalás fölvetelére. Kívánjuk, hogy e kilátásba helyezett tárgyalás sikerre vezesse a község törekvését. — Könnyen lehetséges ez, mert hiszen az uradalom mi hátrányát sem fogja érezni, ha a kiszemelt 18—20 holdas területet kellő bérfizetés mellett átengedi a községnek. Hosszu lejáratu bérlet korántsem akadályozza a községet abban, hogy bérleti területen építtesse föl a kit. lepitendő vágóhidat.

— **A mindszei iparosifjak** pünkösd másnapján tartott táncmultságán felülfizettek a következők: Vigh Gyula 4 K, Wimmer Béla 3 K, Wimmer Károly 3 K, Weisz Mihály 2 K, Weisz Simon 2 K, Szimcsák Sándor 2 K, Keresztes Áron 2 K, Szakál János 1 K 20 f, Rózsa János 1 K, Héjjas István 1 K, Köpesdi István 1 K, Nyikituc János 80 f, Száraz Sándor 80 f, özv. Pappál Pálné 60 f, Erhardt Mihály 20 f, Répás János 20 f, Mihály István 20 fillért. Tiszta jövedelem 15 korona volt, mely összegből 5 koronát Seres Sándornak, 10 koronát pedig a szegényalapra adományozott a rendezőség.

— **Halálozás.** Gémes Sándor uradalmi erdőőr e hó 14-én kísérték Mindszenten örök nyugovóra. Gémes hirtelen halál érte hétfőn makraháti órházában. Erdőkerülés után, déli pihenőre tért felöltözve s alig félóra mulva — halva találták ágyán. Gémes, aki 69 évet élt, minden tekintetben a régi érdekes, ruszlikus

emberek közül való volt. Magán viselte nevét, amelylyel a nép fölruházta, elnevezvén őt Kánya Sándornak. Előbb mint gátör, később mint erdőőr éjjel-nappal ott termett, ahol nem várták. Mint a kánya, csapott le a tilosbar járókra. Ezen éberségével az uradalom, a régebben legelhagyottabb, legjáratlanabb tájakra, a percsőrai zsiliphez és Alsó Ányásra állította, mint a kultúra egyik előőrsét. Orosházi, vásárhelyi dohánycsempészek, halasi, majsai, dunántuli lóköltők kedves átjárója volt Petres tájéka. „Kánya“ Sándor elszoztatta őket ez utról. Imáron 25 éve lehet, hogy Novák József akkori uradalmi ügyésznek Algyőről egy sárga 2 éves csikója elszökött. Gémes Sándor az akkori szabad ártér Sövényházi réten találta meg. Hazavitte a zsiliphez és éjjelre kiverte az ő lovai-val. Hajnalra eltűnt a sárga tőle is. Azonnal a dunántuli lóköltőkre gondolt. Lóra kapott. Ment a sárga után. Szinte hihetetlen, a dunai révnél talált reá, éppen amikor a többivel hajóba akarták hajtani. Rajtuk ütött a lóköltőkön. Éjjel volt. Egyedül volt. Egyezség árán szerezte meg a sárgát. Nem jelenti fel őket, viszont azok őt megkímélik, sőt még többé tüfarok felé sem járnak. Nem is jártak. Kánya halálával a régi rejtélyes idők egyik hites tanúja s a Pallavicini-uradalomnak egyik szigorú határhoz dől ki a sorból.

— **Aratási kilátásaink** nem a legkedvezőbbek. Amily szépen mutatott még egy hónap előtt minden, ép oly családoknak érzik már magukat gazdáink. Üszögöt, rozsdát s egyéb gabona betegséget adott a teremő. A javacska gabonát az esős, szeles idő lefektette, néhol mintha le volna hengerelve. Rettegve gondolnak további esőzésre, amely a gabona szalmáját tövében elrohasztaná. Segíteni azonban nem segíthetünk magunkon. Legfeljebb annyiban, hogy körültekintőbbek legyünk kiadásainknál, nehogy többet költsünk, mint amennyi termést most remélhetünk.

— **Meddő közgyűlés.** Az eladott porták és épületek tárgyában e hó 14-ére összehívott közgyűlés ismét határozatképtelen volt. Ezért 15 napra lesz a harmadik gyűlés összehívva, a melyen a jelen levő képviselők fognak határozni.

— **A talmud magyarul.** Egyre halljuk a Talmud-morált, Talmud-erkölcsöket emlegetni, bár a legtöbb ember nem ismeri a Talmudot, nem ismeri azokat a részeket, amelyek a keresztény világot érdeklik s melyeket saját jól felfogott érdekeink kellő megóvása céljából ismernie kellene. A talmud a zsidó rabbiképzők tananyaga; ez az ő teológiájuk. Nincs az a

pikáns pornographia, nincs az a rémregény, a mi ennél érdekesebb lenne. A Talmud kivonatos, de szószerinti fordításban jelenik meg 320 kvartoldalon. Ára 10 korona. Megrendelhető: „A Kereszt“ kiadóhivatalában, Budapest, III. Nád-utca 1. szám.

— **Küldöttség a Duna—Tisza csatorna ügyében.** A Duna—Tisza csatorna ügyében Kiskunfélegyháza képviselő testülete elhatározta, hogy az érdekeltség bevonásával egy nagyobb küldöttség élén kéri a kereskedelemügyi minisztert, hogy az elhunyt Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter tervét tegye magáévá és minél előbb létesítse a Duna—Tisza csatornát a csongrádi betorkolással.

— **„Válóperbeni eljárás az új perrendtartás szerint.“** Ilyen címen igen praktikus, nélkülözhetetlen népies jogi munka jelent meg a Jogi Népkönyvtár kiadásában. A könyv az új polgári perrendtartás szerinti összes házasság (váló, bontó, megtámadási, semmiségi) peres eljárásokat tárgyalja könnyen érthető módon úgy, hogy ezt nemcsak a jogászvilág és valamennyi igazságügyi s közigazgatási hatóság, hanem a laikus közönség is nagy haszonnal forgathatja. A könyv szerzője Dr. Gerő Ernő, budapesti ügyvéd. A könyv ára 1 korona és megrendelhető minden könyvkereskedésben, vagy lapunk kiadóhivatala útján, valamint a Jogi népkönyvtárnál is Budapest, VIII., Revicky-tér 5.

— **Pusztít a szőlőmoly.** A peronoszpóra, lisztharmat és egyéb szőlőbetegségek elég nagy gondot okoztak a szőlős gazdának. Most ez aggodalmat növeli, hogy a határbeli szőlőkben a szőlőmoly lépett fel. Épen elég arra, hogy a szőlős gazda a fejét veszítse. A szőlőmoly kukacainak fészket arról lehet felismerni, hogy a virágzásnak induló szőlő fürtön csomóba kötött feketedő pont látszik. Ha ezt a csomót kibontjuk, megtaláljuk benne a hernyót, mely ellen hathatós védekezést nem ismer a szőlős gazda.

— **A Kurca halászati jogára** e hó 24-én új árverést tart a község. Nagy Lajos és társai mint utóajánlattevők letették a kvánt biztosítékot ugyanakkor Nagy Györgyöt a község a kötelezettségtől fölmentette.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejtethetlen atyánk, Gémes Sándor temetésén megjelenni s részvételüknek bármi módon is kifejezést adni szivesek voltak, ezuton halás köszönetünket.

Mindszent, 1911. június 16-án.

A gázsoló család.

Az egész országban minden gazdánál dicséretet és nagy megelégedést aratnak

benzin és nyersolaj motoros cséplőkészletek!

Minden gazda maga kezelheti, nem kell gépész, sem hatósági engedély.

Rendkívül olcsó és tiszta piacképes cséplés, már 4 lóerejű gépeknél is, egész a 20 lóerőig

Motorainkkal a községben a házak között az udvarban szabad csépleni.

Szives figyelmébe! Minden gazda, aki egy motoros cséplőkészlet beszerzésének még csak gondolatával is foglalkozik, kérje egy levelezőlapon képes árjegyzékünket, ingyen és bérmentve küldjük — és abban oly fontos adatokat talál, hogy azonnal mindenben tájékozva lesz

Bérmentes szállítás az ország minden állomására.

Legujabban megállapított igen előnyös árak és kényelmes feltételek.

Levélcim:

KELLNER ANTAL ÉS FIA, BUDAPEST,

Váci-ut 4.

Eladó vendéglő és ház.

Mindszenten, a főutcán levő nagy-vendéglőmet összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örök áron eladom, esetleg hasznobérbe kiadom.

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kisterem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fásított kerthelyiség, szaléti, fedett kuglizó, 2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba, 1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra, magtár, jégverem (jéggel), istálló, góré, 2 nagy pince, stb., stb.

Saját acetylen világítás!

Vízvezeték a házban!

Komoly vevőknek vagy bérbe venni szándékozókknak szívesen ad bővebb felvilágosítást a tulajdonos

Zánthó Kálmán

vendéglős

MINDSZENT.

1

Két iskolázott fiu

jó fizetéssel vagy teljes ellátással nyomdász tanulónak felvétetik Horváth Antal könyv- és műnyomdájába. Legalább 6 elemi vagy 2 középiskola sikeres elvégzése okvetlenül megkívánatik.

Építetők figyelmébe!

Tisztelettel tudatjuk, hogy Kisteleken, a Pignicky-féle malom mellett levő

Wilheim-féle nagy fatelepet átvettük,

hol mindennemű fa- és egyéb építési anyagot a legjutányosabb árak mellett árusítunk.

Egyedelárusítás „Eternit“ tetőpalából.

Elsőrendű

POROSZ CSÉPLŐSZÉN bármely mennyiségben nálunk jutányosan kapható.

Tisztelettel

Strausz és Basch.

Modern

Nyomtatványok

elismert legszebb kivitelben és jutányos áron készülnek

Horváth Antal könyv- és műnyomdájában

Mindszenten.

Két modern gyorssajtó, 9 segédgép. Motorikus erő!

Üzleti értesítés!

Tisztelettel hozom Mindszent község és környéke mélyentisztelt közönsége szives tudomására, hogy **házikenyer-sütődémet tetemesen megnagyobbitva a vásártéri gőzmalomban felépített új helyiségbe áttettem és állandó üzemben tartom.**

A sütődémben előállított kenyeret cégnyomásos papir címkével megjelölve bocsátom forgalomba; és pedig a barna kenyeret kék pecséttel, a fehér kenyeret pedig fehér címkével.

Sütődémet akkép rendeztem be, hogy az ember legfőbb tápláléka: a kenyér a legizletesebben, a legtisztább kezeléssel legyen előállítható. **Főszlyt a kezelés és a munkahelyiségek ragyogó tisztaságára fektettem.**

Kenyérsütődém működését a nagy közönség és a nagy nyilvánosság állandó ellenőrzése alá helyezem és azt akár éjjel, akár nappal minden rendű és rangu polgár bármikor megtekintheti.

Fehér vagy barna friss kenyerem kilója 26 fillér!

egészben vagy különként kimérve és minden nap, már a kora reggeli órákban a következő elárusító helyeken kapható: **Bárdos Flóriánné, Biró Gábor, Farkas István, Dfamant és Klein Izidor uraknál, valamint a gőzmalomban.**

Amidőn tudatom, hogy gőzmalom — legtökéletesebb berendezése folytán — elsőrendű lisztet termel és nálam mindenféle liszt, korpá és dara olcsó napi áron kapható, — kérem a n. é. közönség szives támogatását.

Vásártéri gőzmalom kenyérsütődéje.

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közelvidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a **gabona-bevásárlást.**

Vásárol mindennemű gabonát a legmagasabb napi áron!

Elfogad gabonát **beraktározásra** későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltebb kamatláb mellett.

Főtörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemelje.

Fölvilágosítással készséggel szolgál a takarékpénztár vezetősége és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t. igazgatósága.